

Grans Concerts Vic 25-26

Amb el mecenatge de la
INSTITUCIÓ PUIG-PORRET

KUMBAYÀ

BERNAT VIVANCOS

Per a orquestra simfònica, cor infantil i
cors mixtos, amb la participació del públic

L'Atlàntida
Centre
d'Arts
Escèniques
d'Osona

www.latlantidavic.cat

Diumenge, 10 de maig de 2026

A les 18 h i a les 20 h - Sala 1 Ramon Montanyà

40 min

I. Foc joliu

II. La balalaika

III. Pujarem dalt dels cims

Obra encàrrec de l'Ajuntament de Vic per a la celebració del 180è aniversari de l'EMVIC

Rupit, agost del 2024

Estrena en el marc del 15è aniversari de Grans Concerts

Autoria: Bernat Vivancos Farràs (1973)

Adaptació del text: Joaquim Maideu Puig (1938-1996)

Orquestra de Cambra de Vic

Piano: Jordi Matas Figueras

Repertoristes: Joan Espuny Parés i Maria Espuny Parés

Direcció: Bernat Vivancos Farràs

Coral Aula Gent Gran d'Osona: Manel Marsó Fàbrega i Sebastià Bardolet Mayola, directors

Coral Brusquina: Manel Ferre Giménez, director

Coral Canigó: Belén Clemente Gargallo, directora

Coral Lutiana, Cor de Noies: Quim Riumalló Morera, director

Coral Regina: Jordi Lluch Arenas, director

Orfeó Vigatà: Daniel Antolí Plaza, director

Cors infantils i joves:

Coral Xicalla: Roser Pugès Suarez, directora

Cor Lutiana Jove: Sílvia Brugués Timoneda, directora

Cor Infantil de l'EMVIC: David Gómez Comino i Lali Rubinat Torres, directors

Si conteniu els estossecs amb un mocador, contribuïreu a reduir-ne notablement la intensitat del soroll.

Gràcies!

KUMBAYÀ: UNA GRAN ESTRENA PER A UNA GRAN CELEBRACIÓ

El d'avui és un concert molt especial: un concert festiu i emocionant, d'aquells que traspassen els límits de l'escenari, que impliquen formacions diverses, gent de totes les edats i fins i tot el públic, i amb una estrena absoluta, una obra musical nova de trinca, engrescadora i alhora emotiva, amb passatges que ens faran somriure i d'altres que faran vessar alguna llagrimeta, que ens despertarà vells records i es clavarà a la memòria i als cors de tots els assistents.

El motiu és celebrar els cent vuitanta anys de l'Escola de Música de Vic i fer-ho amb tota la solemnitat, amb una obra encarregada per a l'ocasió a un dels compositors més reputats i de gran prestigi del nostre país, Bernat Vivancos (Barcelona, 1973). L'elecció és molt oportuna: Vivancos té un lligam afectiu molt estret amb aquesta terra des de que era un nen, i Rupit i el Collsacabra són encara actualment l'espai i el refugi on troba la inspiració i l'atmosfera adequada per crear i compondre tota la música que fa.

Els records i les experiències aquí viscudes van ser la llavor de l'obra que li van encarregar per celebrar aquest aniversari, i que porta per títol una paraula màgica, extravagant i encisadora, i molt evocadora: *Kumbayà*. Una obra composta per a orquestra simfònica, cor infantil i cors mixtos, i que requereix la participació del públic en passatges puntuals. Segons l'autor, "*Kumbayà* vol ser un homenatge i alhora una reivindicació. Un homenatge a tota una generació —en agraïment també als nostres pares i mares!— que ens van educar en els valors de la senzillesa, de l'austeritat —a voltes obligada—, de l'autenticitat, però sobretot de l'amor a les coses simples i senzilles, a allò entranyable i vertader".

Els tres moviments de l'obra es basen en melodies emblemàtiques d'aquesta cultura popular tan vinculada a la nostra terra en una època i un context gens fàcils. A "Foc joliu" Vivancos comença evocant la cançó original bretona, de caràcter agrest i lletra bel·licosa, i sobre la qual a casa nostra es va col·locar una lletra que no té res a veure amb l'original, en un exercici d'apropiació cultural sorprenent i enginyós. El so inicial de l'orquestra, viril i impetuós, es combina amb el cant tavernari i en llengua bretona de les veus masculines, però es va transformant en la melodia i la lletra que tots coneixem, i adquireix un caràcter molt més propi del nostre tarannà: la metamorfosi musical és brillant. I pareu l'orella als sorprenents efectes sonors que l'acompanyaran: el foc i les brases convertides en música!

"La balalaika" és tot un homenatge a l'il·lustre músic i pedagog Joaquim Maideu, que va ser director de l'Escola de Música de Vic, i que va agafar aquesta bella melodia russa i li va posar un text català deliciós i molt evocador. El desplegament que fa Vivancos d'aquesta senzilla melodia és formidable, amb variacions rítmiques, modals, combinant rus i català, el to major i el menor, i amb episodis de música espectral que no faran perdre el fil de la cançó.

En el tercer i últim moviment de l'obra, Santi Riera, un osonenc il·lustre que també va ser professor de l'Escola de Música de Vic, és homenatjat a través d'una melodia que ell va compondre i que es va convertir en un autèntic himne per a tots els nens i nenes d'una generació: "Pujarem dalt dels cims". Vivancos juga amb aquesta vibrant melodia, la manipula i la retorça amb enginy i saviesa, i la combina amb una altra melodia icònica d'aquest moviment "xirucaire" que no us volem desvetllar: segur que la reconeixereu!

I l'humor trapella no hi faltará, en aquest concert, amb situacions

i elements curiosos que ens mantindran el somriure tota la vetllada: pareu atenció a sons, sorollets i esgarips, a moviments escènics, i a l'outfit de tots els músics... excepte el d'un! I tot això amb les veus d'una massa coral excepcional, integrada per uns tres-cents cantaires pertanyents a diversos cors de la ciutat i de la comarca, i amb participants individuals, un cor infantil d'una quarantena de veus, i un altre cor que estarà ubicat al primer pis de l'auditori, tots acompanyats per una orquestra simfònica formada per professors i alumnes de l'escola, i tot dirigit pel mateix compositor, Bernat Vivancos, que confessava haver viscut una experiència preciosa treballant l'obra amb totes aquestes forces des dels primers assajos.

En definitiva, *Kumbayà* evoca i reivindica l'esperit d'una generació, i els ideals de germanor, el vincle amb la natura, les coses autèntiques, senzilles i naturals que han marcat tantes persones, i que s'estan esvainent en un món tecnològic i deshumanitzat. Vivancos ho expressa de forma clara: "*Kumbayà* vol ser un emotiu record a uns valors, a un tarannà que sembla perdre's i que tant va enriquir el nostre país. Fer-ho glossant uns cants molt populars, els de tota una vida, però donant un caire savante i volgutament nou, original, irònic a voltes, però també emotiu i místic, desenvolupant uns motius que són l'essència d'uns records viscuts que s'efumen amb el pas del temps". Tot un homenatge a un riquíssim patrimoni musical i emocional a través d'una obra festiva, participativa, d'enorme qualitat musical i plena de sorpreses. Per molts anys!

Xavier Chavarria, musicòleg i crític musical

Kumbayà vol ser un homenatge i alhora una reivindicació. Un homenatge a tota una generació —en agraïment també als nostres pares i mares!— que ens van educar en els valors de la senzillesa, de l'austeritat —a voltes obligada—, de l'autenticitat, però sobretot de l'amor a les coses simples i senzilles. D'allò entranyable i vertader. La generació de la Xiruca i els pantalons de pana, de la guitarra esgarrapada, la generació d'anar a Rupit amb un “Quatrellaunes” de color vermell, per una carretera de només un carril per sentit, sense airbags ni cinturons, potser amb algun radiocasset amb les cançons de sempre, escoltades i cantades per enèsima vegada en el petit cor familiar. I de les nits al ras, amb tendes senzilles i foradades, on el foc, joliu, era l'únic luxe, l'única llum, i, al mateix moment, allò tant màgic que ens agermanava i feia estimar-nos. Una generació del cant català i en català que tant va costar d'aconseguir als nostres avis i pares. Un homenatge i una reivindicació. Una reivindicació en un món materialista i fugisser on els nostres infants, per culpa de tots —també dels de la generació abans citada—, es troben imbuïts. Uns infants que avui aniran a Baqueira amb un Renault 7 places Commodity, amb luxes de tot tipus, un cotxe setinat i ple de forats interns on endollar-hi connectors USB acompanyats de Bluetooth que només permetran, en el millor dels casos, que cada individu pugui escoltar amb els seus auriculars i el seu món individual i individualista músiques merdoses de reggaeton de la més pèssima qualitat, a triar d'una vasta biblioteca mundial online d'abast instantani. Per anar a caminar amb bambes Decathlon, triades de 302 models per a fer trekking, sabates que, per cert, duraran com a màxim uns mesos, front a les velles xiruques encara amb la sola ben ferma...

Kumbayà vol ser doncs un emotiu record a uns valors, a un tarannà que sembla perdre's i que tant va enriquir el nostre país.

Fer-ho, glossant uns cants molt populars, els de tota una vida, però donant un caire *savante* i volgudament nou, original, irònic a voltes, però també emotiu i místic, desenvolupant uns motius que són l'essència d'uns records viscuts que s'esfumen amb el pas del temps. Agraeixo a l'Escola de Música de Vic l'oportunitat que m'ha donat de compondre aquesta obra, i la felicito de tot cor per aquests 180 anys de vida i de docència de tantes generacions de músics del nostre país.

Bernat Vivancos, compositor

BERNAT VIVANCOS

La personalitat musical de Bernat Vivancos (Barcelona, 1973) està impregnada de les impressions rebudes durant els seus anys d'escolà al monestir de Montserrat. Fill d'una família profundament musical, un cop completats els estudis de piano amb Maria Canals i de composició amb David Padrós a Barcelona, es trasllada durant cinc anys a París per estudiar composició al Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de la mateixa ciutat amb els professors Guy Reibel, Frédéric Durieux, Marc-André Dalvabie i Alain Louvier.

L'any 2000 esdevé un moment decisiu en la seva carrera, descobreix la música del compositor noruec Lasse Thoresen i es trasllada a Oslo per ampliar-hi els estudis, fet que marcarà les seves orientacions musicals i el seu futur treball. A partir de llavors l'estil de Vivancos incorpora elements que fan de la seva producció una proposta única: una música d'una rica coloració sonora i textural, on convergeixen la música modal de tradició occidental i la recerca d'una espiritualitat basada en una harmonicitat d'inspiració espectral. Aquests dos aspectes fonamentals representen la forta influència de la natura en l'obra de Vivancos: natura com a arrel, com a terra, símbol de la tradició, però també com a presència que es manifesta invariablement en les propietats físiques del so.

Entre el 2007 i el 2014 va ser director musical de l'Escolania de Montserrat, càrrec que va compaginar amb la seva activitat docent, des del 2003 i fins a l'actualitat, com a professor de Composició i Orquestració a l'Escola Superior de Música de Catalunya-ESMUC. L'any 2011 publica una selecció de música coral en el doble disc *Blanc* (Neu Records), enregistrat pel Latvian Radio Choir sota la direcció de Sigvards Klava, i doblement premiat per la crítica catalana com a millor disc de l'any 2011, i el 2016 publica, amb el mateix cor i el mateix segell, un altre doble CD, *Requiem*, elogiat per la crítica de manera unànime. És aquí on la música de Vivancos, de sonoritats límpides i harmonies extàtiques, d'arquitectures ascendents i esclats de lluminositat nòrdica, vol agermanar fe, sensualitat i bellesa.

La temporada 2014-2015 va ser compositor resident al Palau de la Música Catalana, i la temporada 2021-2022 va ser compositor convidat a l'Auditori de Barcelona.

Vivancos té un ampli repertori de música vocal i instrumental, amb una particular atenció a la producció orquestral, i rep encàrrecs de nombroses formacions internacionals.

La seva música, oberta i atemporal, ha interessat a cantants com Rosalia i Jennifer López, amb qui ha col·laborat en diferents projectes.

Recentment ha publicat el seu tercer treball discogràfic, *Tenebrae*, amb els Latvian Radio Choir sota la direcció de Sigvards Klava (Neu Records).

El 2026 crea la plataforma digital Ora et honora (oraethonora.cat), on comparteix una vasta col·lecció de salms i càntics destinats a la litúrgia.

Kumbayà

I. Foc joliu

-Gwin ar C'allaoued -
Cançó popular bretona

Gwell eo gwin gwenn barr,
Na mouar!
O! tan! dir! o! dir!
Tan! tan! tan! tan! dir! o!
tan!
O! tan! dir! o! dir!
Tan! tan! dir! o! tan!
Gwell eo gwin a lufr,
O! na kufr,
O! tan! ...
Gwen gwenn, d'id, Breton,
A galon!
O! tan! ...

Visca la claror del foc!
Visca sa claror!
Foc, foc, foc joliu,
crema, crema amb gran
delit!
Foc, foc, foc joliu,
alegra'ns la nit.
Visca l'escalfor del foc!
Visca l'escalfor!
Foc, foc, ...
Visquen les brases del foc!
Visquen els tions!
Foc, foc, ...

II. La balalaika

Cançó popular russa

Во поле берёза стояла
Vo pole beryoza stoyala
Во поле береза стояла,
Во поле кудрявая стояла,
Люли, люли, стояла.
Некому березу заломати,
Некому кудряву заломати,
Люли, люли, заломати.
Как пойду я в лес, погуляю,
Белую березу заламаю,
Люли, люли, заламаю.
Срежу я с березы три пруточка,
Сделаю себе я три гудочка,
Люли, люли три гудочка.
Четвертую балалайку,
Пойду я на новые сени,
Люли, люли на сени.
Стану в балалаечку играть,
Стану я милого будити.
Люли, люли, будити:
Встань ты, мой милый,
проснися,
Ты, душа моя, пробудися.
Люли, люли пробудися.
Пойдем в терем веселиться.
Люли, люли, веселиться.

Aniré cantant a la prada
on m'espera l'ombra d'un àlber,
li demanaré una branca.
Amb la fusta blanca triada
i amb els cants que m'han de
dar traça,
em faré una balalaika

III. Pujarem dalt dels cims

Melodia original de Santi Riera

Pujarem dalt dels cims amb el
cor alegre,
baixarem a la vall quan es faci
fosc.
Vora el foc en la nit freda,
cantarem una cançó:
La, la, la, la, visca el dia!
la, la, la, la, bona nit!

Des de la Fundació L'Atlàntida volem agrair el mecenatge de la Impremta i Llibreria Mater per la impressió de les partitures de tots els participants.

Propers concerts

14.05.26

COR DELS AMANTS, DE TIAGO RODRIGUES

Una obra sobre una parella i els efectes del pas del temps

DIJOUS 14 DE MAIG

A les 20 h

Preu: 10 € - 24 €

22.05.26

VÀNIA, DE SIMON STEPHENS

Joel Joan protagonitza un monòleg que revisita el clàssic de Txékhov

DIVENDRES 22 DE MAIG

A les 20 h

Preu: 10 € - 24 €

Del 6 de juny al 17 de juliol

CLÀSSICA JOVE

Clara Wieck i Robert Schumann, compositors protagonistes de l'edició 2026

PRESENTACIÓ DEL CICLE: 11 DE MAIG

Informació i venda d'entrades

www.latlantidavic.cat

(estalviaràs 1 € per entrada si ets Padrí o Amic)

Taquilles de L'Atlàntida

De dimecres a divendres de 15.30 h a 19.30 h

Dissabtes de 10 h a 13 h

Una hora abans de cada espectacle

Organitza

L'Atlàntida
Centre
d'Arts
Escèniques
d'Osona

Amb el mecenatge

Ajuntament de Vic

Vic,
ciutat a la
mesura humana

Patrocina

INSTITUCIÓ PUIG - PORRET

FUNDACIÓ PRIVADA CATALANA

LA VANGUARDIA

Amb el suport

 **Diputació
Barcelona**

 **Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura**

Col·laboradors

**CATALUNYA
RÀDIO**

Cat **mu**sica

**REVISTA
MUSICAL
CATALANA**